

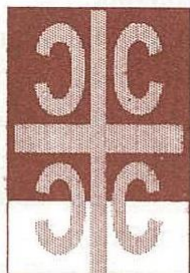
СВЕТОСАВНИК

СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕНО-ШКОЛСКЕ ОПШТИНЕ "СВ.САВА"

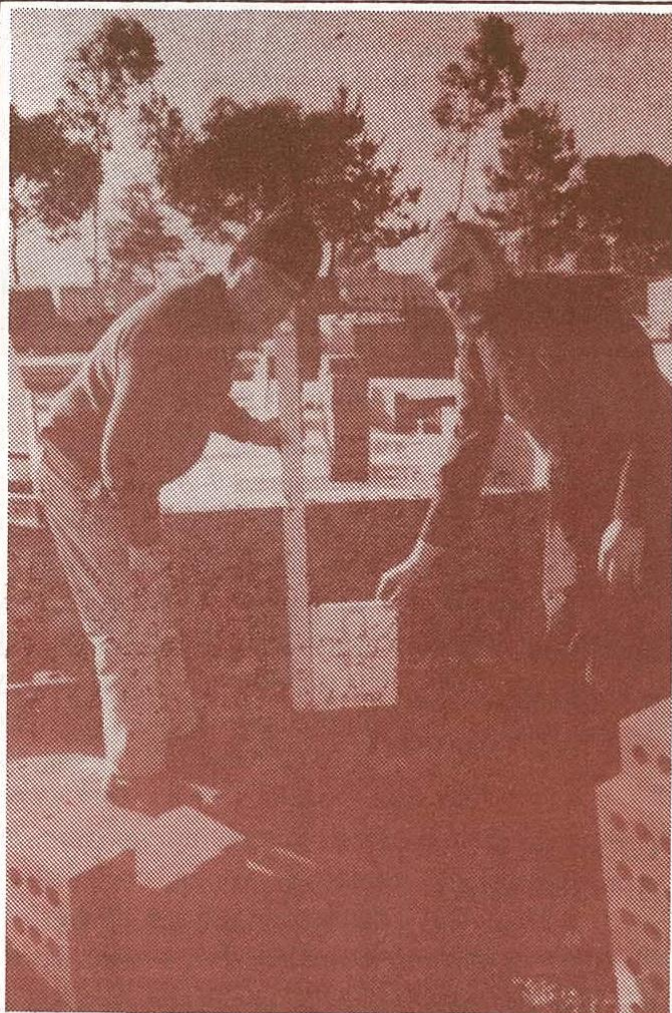
230. Station st., CARLTON NTH, 3054

212. Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH, 3088

**З И Д А Њ Е
Ц Р К В Е
Ј Е В ЕЋ
П О Ч Е Л О
И С В А К И
Д А Н С Е
Д О Б И Ј А
С Л И К А
И З Г Л Е Д А**

**П Р И К Љ У Ч И Т Е
С Е А П Е Л У :
С В А К А
С Р П С К А
К У Ћ А
П О
Д Н Е В Н И Ц У
З А
З И Д А Р А .**

**Прота Драгомир Шиповац полаже
КАМЕН ТЕМЕЉАЦ који је освештан
21. јуна 1992. и зидар Раде Добрић.**

SVETOSAVNIK

Published by Serbian Orthodox
Church

"St. Sava" - Melbourne

With the blessing of His Grace:
Episkop Vasilije.

СВЕТОСАВНИК

Издање Српске православне
црквено-школске општине
"СВЕТИ САВА" - МЕЛБУРН
са благословом Њ.П. Епископа
Аустралијско-новозеландског
Г. Василија

Published Quarterly

**НОВИ ТЕЛЕФОН СВЕШТЕНИКА
О. ДРАГОМИРА ШИПОВЦА
432 3048**

**У ХРАМУ "СВЕТОГ САВЕ" - CARLTON, СЛУЖИ СЕ
СВЕТА ЛИТУРГИЈА СВАКЕ НЕДЕЉЕ И
ЗАПОВЕДНОГ ПРАЗНИКА У 10. ЧАСОВА ИЗЈУТРА.**

СРПСКА
ШКОЛА
"СВЕТИ САВА"

Настава се одржава у Greensborough сваког петка
вече. За малу децу од 7 - 8,30 часова.

За веће од 8,30 до 10. Деци се предаје: Српски
језик, географија, веронаука и историја.

Учитељи: о. Драгомир Шиповац и Ксенија Чабаркапа

ФОЛКЛОРНА
ГРУПА
"АВАЛА"

Пробе се одржавају сваког петка вече у
Greensborough. Средња група вежба од 7 - 8,30.
Мала деца од 8,30 - 9,30 и Велика група од 9,30 до
10,30. Учитељи: Славина Илић и Бошко Цвијетић

СРПСКИ
ПЕНЗИОНЕРИ

Пензионери су променили дан састајања, па
уместо уторка састају се **средом**, и
имају зеједнички ручак у 1. по подне

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ
ЦРКВЕНИХ
ПРОСТОРИЈА

Greensborough: Велика и мала сала:
Вито Обрадов: 330 3749

Carlton: мала сала: Лазо Јузбашкић 354 2498

Телефон председника г. Јована Пјевача: 435 2276

ДРУГИ САБОР ФОЛКЛОРА ВИКТОРИЈЕ

СВЕТОСАВСКИ ДОМ

212. Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH

У СУБОТУ ВЕЧЕ
25. СЕПТЕМБРА 1993.

У ПРОГРАМУ УЧЕСТВУЈУ ПОРЕД НАШЕ ТРИ, И ГРУПЕ ОСТАЛИХ
ЦШО И СРПСКИХ ОРГАНИЗАЦИЈА, ТАКО ОЧЕКУЈЕМО СЛЕДЕЋЕ:

"Морава" - Brunswick

"Милош Обилић" -

"Морава" - St. Albans

Carrum Downs

"Карађорђе" - Rock Bank

"Шумадија" - Geelong

"Шумадија" - Keysborough

"Синђелић" - Footscray

ПО ЗАВРШЕНОМ ПРОГРАМУ ПРОДУЖИЋЕ СЕ ПО СТАРОМ
ОБИЧАЈУ СА ИГРАНКОМ И ВЕСЕЉЕМ ДО КАСНО У НОЋ.

Улаз за одрасле \$10,00; за пензионере \$8,00, а за децу бесплатно.

Храна и пиће обезбеђени. СВИРА ОДЛИЧАН ОРКЕСТАР!

Добро дошли да уживате у српским играма, а истовремено
помогнете грађу Нове Лазарице, која се полако уздиже.

КРСТОВДАН

Крстовдан, или Ваздвижење Часног крста прослављамо 27. септембра као успомену на дан када је на Голготи у Јерусалиму пронађен Часни Крст Господњи.

То се збило почетком четвртог века у време владавине цара Константина. Пошто су заједно нашли сва три крста: Христов и двојице разбојника, били су у недоумици који је прави. Али Бог је хтео да туда прође спровод и кад су мртваца осенили Христовим крстом он је оживио. Тако је установљено да је то заиста прави крст, па пошто је из њега дејствовала сила Божија одредила је Црква да се 27. септембра слави Крстовдан и да се тога дана држи строги пост. Зато се и каже: **КО СЕ КРСТОМ КРСТИ - НА КРСТОВДАН ПОСТИ.**

Спаси Боже људе своје,
спаси Господи.

Крстом Твојим Ти нам светли
крстом нас води!

Крст је сила и знамење,
крст је спасење.

Спаси Боже и сав народ,
што Ти се моли,
нека крстом свакој муци
лако одоли.

Крст је сила и знамење,
крст је спасење.

Свети Сава даде роду
видело Крста,
да се крсти Духом светим,
крстом с три прста.

Крст је сила и знамење,
крст је спасење.

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦШО "СВЕТИ САВА" - MELBOURNE
ОРГАНИЗУЈЕ

ПРОЛЕЋНИ ВАШАР GARAGE SALE

У СУБОТУ У 2.10.1993.

212.Diamond Creek Rd.
GREENSBOROUGH

УЈУТРУ ОД 7. САТИ ДО УВЕЧЕ

Пошто је ово први вашар, управа је замислила да буде овако:

* Публиковаће се у локалним новинама за Аустралце да ће се продавати стара роба, алат, посуђе, намештај и слично, чега свака српска кућа има. На тај начин би се лишили непотребних ствари, а истовремено би продајом помогли цркву.

* Вас, наше парохијане би замолили да у суботу ујутру донесете ствари што би се могле продати и онда ће се све поставити на столове и продавати. Ако желите, можете ви сами да продајете, или пак да предате неком из управе да то чини уместо вас.

* Истовремено ће се продавати храна и освежење.

Сав приход од продатих ствари ће се употребити за градњу нове цркве.

ДОБРО НАМ ДОШЛИ!

ЗАШТО ЈЕ БОГ ПУСТИО НА СВЕТ РАТНЕ СТРАХОТЕ?

ДАН ГОСПОДЊИ

- ПОКАЈАЊЕ КРОЗ СТРАДАЊА

Ево иде дан Господњи љути са гњевом и јарошћу да обрати земљу у пустош, и грјешнике да истријеби из ње... Учинићу да ће човек више вриједити од злата (Ис. 13:9,12).

Многи људи не осећају да постоји ваздух док не дуне ветар. Други опет, не помишљају на светлост све док не падне мрак.

Тако ни многи хришћани нису осећали да постоји Бог док се није дигао вихор рата; нису ни помишљали на Бога док се над њима светлио мир и смешила срећа. Али када се дигао вихор рата и када се спустио мрак свих удружених зала, онда су се сетили Бога; не него ни о чем другом нису могли мислити до само о Богу.

Дан Господњи! То се у Светом писмо назива дан Господњи: оно што је за људе ноћ, грозна ноћ, мрак са грмљавином, крв и дим, страх и ужас, крв и језа, огањ и полом, врисак и ропац, оно се назива у Светој Књизи Божијој даном Господњим. Питате ли како то? Зашто то? Просто што у таквим приликама и због таквих прилика размажени и обезбожени људи долазе до пуног сазнања како је Бог све и како је човек ништа. Разметљивци се покривају стидом; холице гледају у земљу; богаташи ходају са изврнутим џеповима; кнежеви желе да их бар неки туђински пандур удостоји разговора; војеначалници чине сами себи војску, гологлави, без иједног потчињеног а са безброј старијих; негда немарни свештеници плачу пред порушеним храмовима; негда бесне жене, дроњаве и неопране, кувају шаровину за ручак, - а сви укупно мисле на величину величанства Божијега и на дим ништавила људског.

Ево зашто се та страшна ноћ назива даном Господњим! Јер, Бог долази до израза. Док је трајао спокојни дан човечији, човек се није сећао Бога; чак је себе издизао изнад Бога и смејао се богомољцима; ругао се онима који су га позивали у цркву на молитву. А кад је настао страшни дан Господњи, сви се људи враћају Богу, признају власт

Божију, распитују за цркву, одају почаст свештеницима, траже свете књиге да читају, уздишу, стиде се своје прошлости, кају се за своје грехе, носе понуде сиромасима, обилазе болеснике, посте, причешћују се, јер мисле о својој блиској смрти и спремају се за онај свет, где је друкчији дан Господњи, благи, светли, радосни и вечни.

Учинићу, говори Господ преко пророка Исаије, учинићу да ће човек више вриједити него чисто злато, злато офирско, то јест најлешње и најскупље злато. Ето, браћо, шта је циљ свих невоља које Бог пусти на свет: да учини да човек више вреди и више се цени него злато.

Знате ли, браћо, зашто је у ове наше дане пустио Бог небески по други пут на сав свет оне ратне страхоте које се могу сравњивати само са страхотама пакла? Зато што је вредност човека пала испод вредности злата. А то се противи Божијем плану у погледу човека. А што год се противи Божијим плановима, то мора да прсне, да падне, да умре, да ишчезне.

И у нашој земљи злато се почело ценити више од човека. Зато је и наша земља ударена грозним бичем рата, бичем исплетеним од свих зала и несрећа, као од ватрених змија. Да бисмо се научили да ценимо Бога изнад човека и човека изнад злата.

Кад је Србија стварана, велики људи су становали у малим кућама. Кад је Србију заменила Југославија, мали људи живе у великим палатама. Сва војска Карађорђева, која је дигла Устанак, могла се сместити у палату једнога југословенског велможе у Београду. Народ је гуићао, али постепено и сам ходио по примеру својих велможа, златољубаца и човекомрзаца. Због новца убијани су људи, паљене куће, склапани брзи бракови, развођени бракови, дељене задруге, стваране партије, завађана браћа, прљано име српско, одбаћивана вера, издавана светиња, продавана отаџбина. Ето зашто је морао доћи страшни дан Господњи, браћо моја, и нама, и нама.

А сад, благо нама, ако смо се научили ценити човека више него злато, више него богатство, више него славу, више него месец и звезде, више него сву видљиву васиону, коју је Створитељ предао човеку, онда нисмо узалуд патили. Онда ћемо бити моћни, срећни и живети у миру и спокојству, у љубави и узајамном поштовању, славећи Бога Тројичнога - Оца и Сина и Светога Духа на век века.

ВЛАДИКА НИКОЛА

МАРГИТА ДЈЕВОЈКА И РАЈКО ВОЈВОДА

Још Зорица не забијелила,
 ни Даница лица помолила,
 а од дана ни помена нема,
 пошетала Маргита ђевојка
 у Сријему по Сланом Камену,
 рано шета, танко попијева,
 а у пјесми кунијаше Рајка:
 "Бог т' убио војвода Рајко!
 Чим ти наста на Сријем војвода,
 тако нама додијаше Турци,
 турски коњи ноге искидаше
 шетајући јутром и вечером,
 на плочама поље развијеше
 мећући се циде и лобуда".
 Тако пјева Сријемка ђевојка,
 она мисли нико је не слуша,
 ал' то Рајко и слуша и гледа,
 па дозива Маргиту ђевојку:
 "Селе моја, Маргита ђевојко,
 немој клети војводу Рајка!
 Шта ће коме учинити Рајко?
 Шта ће себе? Шта ли ће Сријему?
 А шта ли ће у Ср'јему Турцима?
 Докле бјеше војвода Мирко,
 тада бјеше много војвода
 по нашијем редом градовима;
 па ме чекај, Маргито ђевојко,
 стани мало на Камену Слану,
 стани мало да ти кажем право
 све војводе и градове редом.
 На бијелом граду Дмитровици
 онђе бјеше старац Кузун Јањо.
 На Поцерју покрај воде Саве,

онђе бјешђе Обилић Милошу,
 везир бјеше славноме Лазару.
 На ономе Биограду стојну,
 онђе бјеху два Јакшића млада:
 Јакшић Дмитар с војводом Стјепаном.
 На бијелу граду Смедереву,
 онђе бјеше стари деспот Ђурђе
 са његова два вриједна сина:
 са Стјепаном, а и са Гргуром.
 А на оној на равној Ресави,
 онђе бјеше војвода Стеване.
 На Сталаћу, на високој кули,
 онђе бјеше војвода Тодоре.
 На Крушевцу, граду бијеломе,
 онђе бјеше славни кнез Лазаре
 а са сином Високим Стеваном.
 На Прокупљу, граду бијеломе,
 онђе бјеше стари Југ Богдане
 с девет сина, девет Југовића.
 На бијелу граду Куршумлији,
 онђе бјеше Бановић Страхиња.
 На Топлици, на води студеној,
 онђе бјеше Топлица Милане.
 А на оној равној Косајници,
 онђе бјеше Косанчић Иване.
 А на Нишу, граду бијеломе,
 онђе бјеше војвода Станиша.
 На Тимоку, златноме потоку,
 ту бијаху двије војеведе:
 једно Бјелић, друго Златнокоснић.
 На Видину, граду бијеломе,
 Онђе бјеше старац Владиславе.
 А на равној земљи Каравлашкој,
 онђе бјеше Каравлах Радуле.
 На Букрешу, граду бијеломе,

онђе бјеше бего Радул-бего
с својим братом Мирком војеводом.
На нашему пространу Сријему,
онђе бјеше Мирко војвода.
На бијелу граду Вучитрну,
онђе бјеше војвода Војине
са три сина, три Војиновића.
На Загорју, мјесту питомоме,
онђе бјеше Љутица Богдане.
На Пазару, граду бијеломе,
онђе бјеше Реља Крилатовић.
На Сјеници, на равној паланци,
онђе бјеше војвода Стеване.
А на оној на Босни поносној,
онђе бјеше Бошко Бошњанине.
На Травнику, граду бијеломе,
онђе бјеше Бранковићу Вуче,
везир бјеше славноме Лазару.
А на ломној на Херцеговини,
онђе бјеше херцеже Стјепане.
На бијелу граду Пирлитору,
онђе бјеше војвода Момчило
с девет браће, девет војвода.
На Цетињи, на води дебелој,
онђе бјеху два бега голема:
Иван-бего и с њим Обрен-бего,
обадва су Турци потурчили.
На ономе ломну Шекулару,
онђе бјеше Петар Шекуларац.
А на Скадру на води Бојани,
онђе бјеше Вукашине краљу
а са братом војводом Угљешом
и са братом Гојком војеводом.
На Призрену, мјесту питомоме,
онђе бјеше српски цар Стјепане

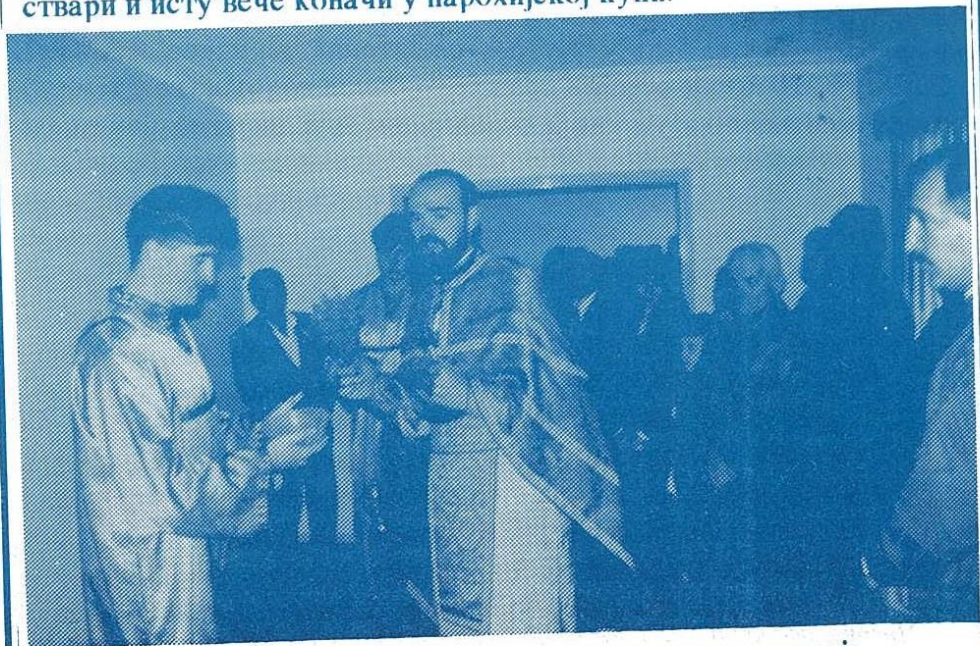
а са сином нејаким Урошем.
 На ономе равном Дукађину,
 онђе бјеше Лека капетане.
 А на оном на Косову Равну,
 онђе бјеше војвода Мијајло.
 А на оној на планини старој,
 онђе бјеше Старина Новаче
 а са братом дели-Радивојем,
 с Татомиром и Грујицом младим.
 На Софији, граду бијеломе,
 онђе бјеше Грчићу Манојло.
 На Кратову, граду бијеломе,
 онђе бјеше Кратовац Радоња.
 На бијелу граду Куманову,
 онђе бјеше Костадине бего.
 На Солуну, граду бијеломе,
 онђе бјеше војвода Дојчине.
 На Прилипу, граду бијеломе,
 онђе бјеше Краљевићу Марко.
 Па чу л', селе, Маргита ђевојко!
 Све то бјеху српске војеведе,
 све су били, па су преминули:
 који, селе, они починуше,
 а који ли они изгинуше;
 данас тога нема ни једнога,
 сам остаде у Сријему Рајко
 као суво дрво у планини.
 Шта ће себе? Шта ли ће Сријему?
 А шта ли ће у Срему Турцима?"
 Па извади ноже од појаса,
 удари се посред срца жива,
 мртав паде на земљицу црну.
 Рајко паде, Маргита допаде,
 пишти љуто, како змија љута:
 "Браћо моја, српске војеведе,

ОСВЕЋЕНА ПАРОХИЈСКА КУЋА

Пред освећење куће радило се убрзано сваки дан на коначном завршењу радова. Зоран Јаковљевић је постављао кухињу, фарбари приводили крају фарбање врата, водоинсталатери прикључивали гас и воду, електричари свој део посла, а чика Спасоје ударао браве и остале ситнице, док је Миле Милекић сређивао грејање и усисивач. Тако је све било готово у пекат вече 16 јула. У суботу се чистило и равнала земља изнад подзиде.

У недељу 18. јула 1993. Света литургија је служена у малој сали док су појди складно одговарали. Затим је одржан Парастос покојном Дражи Михаиловићу, а онда се кренуло ка Парохијској кући уз певање тропара Светом Сави. Освећење је извршио надлежни парох о. Драгомир Шиповац .

Потом је послужен богат ручак за све присутне. После ручка су председник ЦШОГ Јован Пјевач и о. Драгомир одали захвалност свим вредним радницима, а онда је свештеник отишао да пресели ствари и исту вече коначи у парохијској кући.

У Парохијској кући: моменат свештања дневне просторије.

ПОЧЕСМО СА ЗИДАЊЕМ ЦРКВЕ

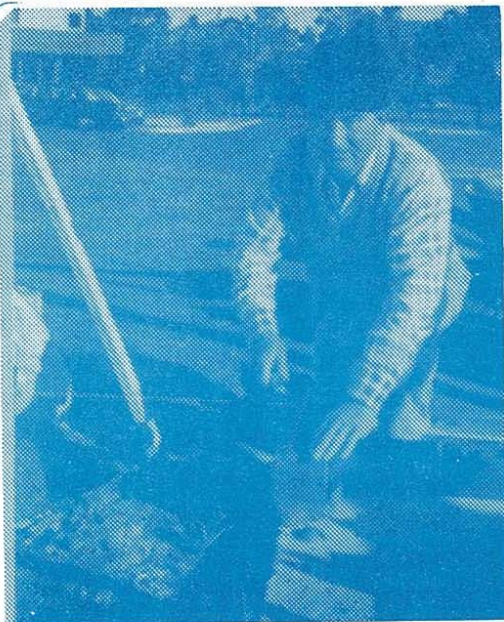
Било је договорено са мајстором да се почне зидање крајем јуна о Видовдану, али је почето месец дана касније, то јест у среду 28. јула 1993. Претходног дана, у уторак, дошла су неколика човека из управе са Бранком Тешићом и зидаром Радом Добрићом да забележе и оснују црквене зидове. Узело је цео дан да се све убележи и на своје место постави.

Сутри дан, у пола осам мајстори су стигли, замешали малтер и онда је Раде узео прву циглу, и прекрстивши се положио је. Ми, који смо се ту нашли, осетили смо неко блаженство у себи, јер учествујемо у градњи Божијег дома, а истовремено стварамо историју у овој земљи, где ће наша поколења да долазе, моле се Богу и чувају оно што им предамо: веру, обичаје, језик, историју и културу српскога народа. И тако је Раде низао цигле, сваку мерећи са свих страна, да буде уједначена, јер није лако цркву градити. Лако је кућу направити, а ако ти се нешто у њој не свиђа, продаш је и опет правиш, док цркву кад једном направити, остаје за вечита времена.

На Светог Илију ујутру, свештеник је изнео КАМЕН ТЕМЕЉАЦ, што је освећен прошле године, и положио га у темељ, да за васи вијек казује кад је освећен темељ и званично почето са градњом цркве.

Предњи део цркве, сликан крајем августа месеца. Као што се види на слици, цигла је од две боје: црвене и кремaste. Озидано је мало више од метар и по, а до првог крова треба да буде висина близу 8. метара.

Зидар РАДЕ ДОБРИЋ полаже прву циглу за Нову Лазарицу, која је посвећена Светом Сави.

Миле Милекић је поставио у кући централно грејање, Vaccum system и аларм.

Наши пензионери су били први сведоци почетка зидања цркве

КАКО СЕ СЛУЖИ КРСНО ИМЕ

Ево хвала Богу, дође време да Срби у Отаџбини почеше опет да се Богу обраћају и проналазе коју су Крсну славу славили њихови дедови. Слично се, нажалост и овде дешава, јер ми често свесно и несвесно опонашамо оне тамо, некад у добром, а некад у лошем. Овај пут, мислим у добре.

Због тога сматрам да би било корисно напоменути коју реч о славским обичајима.

Славски колач би требало умесити са освећеном водицом. Ако има Богојављенске, може и с њом, а ако нема, онда позвати свештеника на неколика дана пред славу да освети водицу. За славу је главно имати: Колач (крсни хлеб), вино, кољиво (пшеницу) и свећу. Такође свако мора имати икону, и да буде на источној страни.

На сами дан славе се иде у цркву и носи колач и кољиво да се благослови, или пак позове свештеника да то учини кући, уколико има времена.

Током славе, док свећа гори домаћин не седа, него двори госте, као што је и у народној песми опевана слава српског цара Душана.

Ако слава падне у среду или петак или у време поста, онда се обавезно треба постити.

Када Србин славу слави
он уз колач свећу стави
па прелива колач вином
и све свети светим чином

Колач му је слика Оца,
сваког добра даваоца,
свећа му је слика Сина
слика Духа - сила вина!

Пред Тројицом Србин стане,
па скрушено он уздане:
- Царе вечни благослови,
сви су Твоји дари ови!

Народ сложи и умножи,
нек сви људи буду Божји,
нек сви славе име твоје,
твога суда нек се боје.

ДАН КОЈИ ЋЕ СЕ ПАМТИТИ

Дуго ће Србима Мелбурна остати у сећању 14. август 1993. када нам је у гостима била фолклорна група "Морава" из Ст. Диега, Калифорнија. Ту вече велика сала у Гринзбари је била премала да прими све који су дошли.

А имали су шта да виде. Видели смо нешто ново, нешто што нисмо имали прилику да гледамо дуго година, а то су изворне народне игре из српске Лике у оригиналним личким ношњама. И не само да су играли, него им је игра била пропраћена песмом, као да су у Лици расли. Затим су играли игре из Шумадије, као и влашке игре из источне Србије.

Народ је са пажњом и одушевљењем пратио њихов наступ, задовољан што се нашао ту вече да ужива у финим српским играма. Такође треба похвалити и наше све три групе, које нису далеко изостале иза гостију.

Надамо се да ће и догодине у ова доба да нам у посету дођу исти или слични и пренесу песму и игру Отаџбине.

СЕСТРЕ ПРОСЛАВИЛЕ СВОЈУ СЛАВУ

Ове године су наше вредне Сестре прославиле своју заштитницу Огњену Марију у недељу 1. августа. Дан је био као Богом дан: сунчан и миран, тако да је дивота било тога дана бити у Гринзбари. Свету литургију је служио надлежни парох о. Драгомир, а одговарали црквени појци врло складно и побожно. По завршеној Божијој служби, свештеник је проповедао о животу свете мученице Марине, која је у најлешшим годинама страдала за Христа, а онда је пререзан славски колач. Домаћица за ову годину је била сестра Јела Булатовић, а за догодине се примила сестра Мирјана Глоговац. Кад смо ту морамо напоменути и похвалити пожртвованост јетрва Глоговац, које заиста могу бити пример својом скромношћу и радом у овој црквеној заједници.

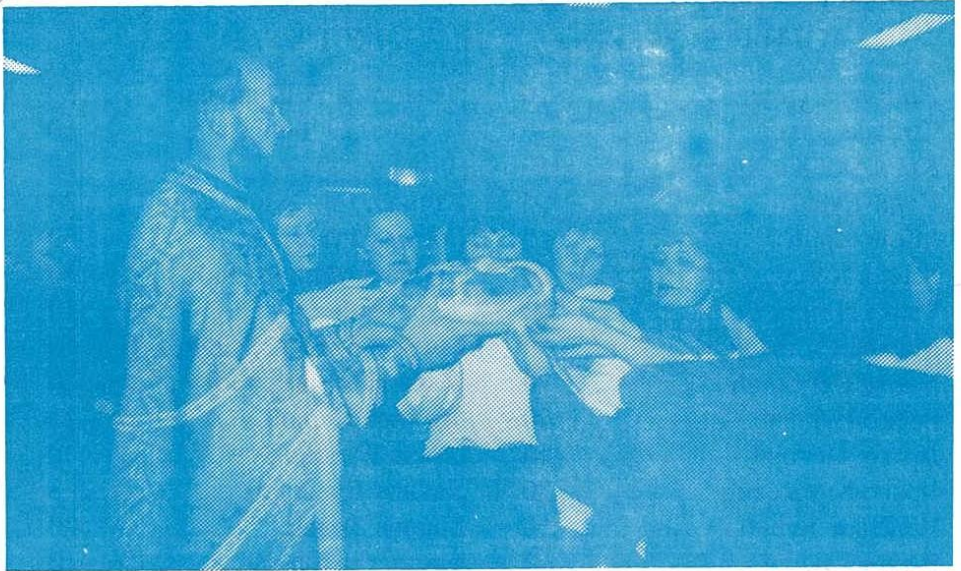
Затим су гости прешли у велику салу, где је после молитве послужен богат славски ручак, заиграло се и запевало, како и доликује кад Срби славу славе.

Док су делегати честитали славу, свештеник је ишао од стола до стола да уписује дневнице за зидара, па су истога дана следећи обећали по једну дневницу за зидара и аргата у износу од \$280,00.

Славица Тривунић
 Богољуб Петрић
 Вера Шиповац
 Доброслав Ћорђевић
 Агнес Филиповић
 Томо Вукадиновић
 Александар Силвашић
 Ратко Вујовић
 Зорка Шиповац (3)
 Дмитар Вранешевић
 Миле Косановић
 Вера Станковић
 Јован Пјевач

Милан Цимбаљевић
 Момчило Карановић
 Мирко Ковачић
 Продан Ранковић
 Момир Кујовић
 Станиша Грујић
 Раде Вујић
 Љубо Ераковић
 Јово Бараћ
 Драгомир Пешић
 Зоран Радосављевић
 Војисав Драгићевић
 Бранко и Анка Пјевач

Да би све ишло редоследом и без застоја требаће нам за зидара најмање још 150 дневница. Зато очекујемо да ће свака српска кућа ове парохије да до Божића приложи по једну дневницу у износу од \$ 280,00 и ми се надамо да неће нико изостати у овом Божијем делу.

Сестре окрећу са свештеником Славски колач: Мица Рајић, Мира Глоговац, Мила Глоговац и домаћица Јела Булатовић

Припремање за Славу у великој кухињи. Поред сестара, ту су се нашли да припомогну и Раде Вујић и Слободан Станковић.

ПРИЛОЗИ НА СЛАВИ КОЛА СРПСКИХ СЕСТАРА
"ОГЊЕНА МАРИЈА" У НЕДЕЉБУ 1. ЈУЛА 1993

Никола Пешун	10	Фамилија А Шиповац	50
Софија Духон	10	Доброслав Ђорђевић	50
Ковиљка Ковачевић	10	Филиповић	20
Нада Ђурић	5	Радмило В. Живковић	30
Миличовић ?	10	Богољуб Петрић	50
Аника Ковач	20	Душица Миленковић	10
Зорка Шиповац	10	Ђурковић	10
Марија Силвашић	50	Миле и Милица Кешелъ	10
Коста Наградић	20	Мара Момчиловић	10
Ратко Вујовић	20	Милица Карић	10
Драго Остојић	20	Стана Каленић	10
Драго Кнежевић	20	Даница Дугошија	3
Невенка Ђурић	10	Марија Топић	20
Илинка Илић	10	Милосава Кљајић	10
Цвета Батаковић	10	Невенка Гајовић	10
Тома Вукадиновић	10	Милан Ивковић	10
Небојша Грбав	5	Лука Драгојло	20
Момир Кујовић	20	Драгољуб Гвозденовић	20
Милош Дакић	15	Лазо Јузбашаић	20
Славко Каишаревић	20	Живота Нешић	25
Остоја	20	Живадин Петровић	25
Славка Стрејић ?	20	Глигорије и Д. Хешков	20
Г-ђа Перковић	10	Славица Тривунић	10
Вера Станковић	10	Betty Fitzsimmons	10
Драган Пешић	20	Милан Кнежевић	15
Драган Божина	10	Манојло Станић	20
Груја Цвета	10	Власта Михајловић	40
Лепосава Живковић	10	Бранко Ђорђевић	50
Анђелка Ковачић	10	Раде Јоветић	20
Рада Ранковић	15	Бојка Ђорђевић	10
фамилија Пјевач	20	Стеван Вуковић	20
фамилија Рупар	50	Цветанка Милошевић	5
Станић Милан	20	Цвета Батрик	2,50
Мира Косановић	10	Виловина Рајнић	5
фамилија Цимбаљевић	20	Вангел Спасовски	20
Вранешевић Дмитар	40	Отело Спасовски	20

Коло С.С. - Ћилон	50	Раде Оклобџија	20
О. С. Ч. Равна Гора	100	Витомир Обрадов	20
ЦШО - Ст.Албанс	50	Мирко Добријевић	20
Ранко Булатовић	20	Миладин Жижовић	20
Српска Народна Одбрана	50	Мишо Видачић	20
Владо Бошњак	20	Милан Цвијић	20
СИКД "Његош"	30	Цвијо Ћукић	50
С. О. Покрет	100	Љубиша и К. Чакалић	30
Васиљка Поповић	30	Зоран Радосављевић	30
Јела Булатовић	100	Наташа Ковачевић	10
Коло С. С. Ст.Албанс	50	Евица Пантић	20
Домка Ђеранић	20	Верица Стојановић	10
С. Ф. Клуб "Србија"	100	Милорад Илић	20
Слобо Станковић	20	Мирослав Стојаковић	10
Милка Килибарда и Р.М.	20	Драгољуб Рајић	10
ЦШО Св.Никола - Ћилонг	50	Миле Илић	20
Драган Станисављевић	20	Јозо Вигњевић	20
Коло С.С. Рик Бенк	100	Драгољуб Рушчуклић	20
ЦШО Св.Тројица-Јалорн	50	Реља Плавшак	5
Коло С. С. - Јалорн	50	Милојко Југовић	20
Раде Ћурић	50	Живка Рељић	5
Удружење Борац "Д.М"	30	Драгомир Пешић	20
Драган Триван	20	Јово Бараћ	20
Коло С. С. - Бранзвик	50	Војисав Драгићевић	20
Коло С. С. Френкстон	50	Милош Петровић	20
Ц. Ш. О. - Френкстон	50	Љубомир Ераковић	20
Златко Андрејић	20	Обрен Поповић	20
Мира Костић	30	Вита Петровић	10
Драгица Петровић	20	Драги Ћорђевић	10
Рада Живановић	10	Слободан Нађ	5
Петар Јевтовић	20	Милка Вејаковић	5
Божо Глоговац	20	Весна Краус	5
Раде Глоговац	50	Раде Вујић	30
Милан Кљајић	30	Манојло Поповић	30
Бранко Тешић	20	Бранко Милекић	50
Радомирка Гашић	10	Смиља Марјановић	20
Памела Јеремић	10	<i>Сестре се најискреније захваљују</i>	
Брана Павловић	10	<i>свим приложницима за славу.</i>	

О ЛИКУ ГОСПОДА ХРИСТА

Чије би лице желео да највише видиш, човече? Од свих лица људских, која су се од почетка света показала под сунцем, чије би лице желео да видиш и да ненасито гледаш?

Велики цар и пророк Давид видео је за свога живота милоне људских лица. Видео је, гледао је, и остао је незадовољан. Није га могла задовољити пролазна лепота људска. Па жедан лепоте неварљиве, трајне и савршене, он ја вашијао Богу: Тражим лице Твоје, Господе! И опет другом приликом понавља: За једно само молим Господа... да гледам красоту Господњу! И опет уздише и моли: Покажи свијетло лице Твоје рабу Твојему. Па још саветује своје: Тражите Господа и силу Његову, тражите лице Његово без престанка.

Но оно што је тај надахнути муж желео и тражио, није му се дало да види, као и ником другом до силаска Сина Божијег на земљу. Као што је Господ сам рекао својим ученицима: Заиста вам кажем да су многи пророци и праведници желели видјети што ви видите, и не видјеше; и чути што ви чујете, и не чуше.

Какво је морало бити Исусово лице, кад је могао да разнежи Претечу Јована, онако суровог према себи и строгог према другима, те је зарадовано узвикнуо: Гле, Јагње Божије!

Какво ли је било оно лице, у које сви у зборници назаретској са дивљењем гледаху, када Он отпочињући своју учитељску службу узе да чита из пророка Исаије: Дух је Господњи на мени, зато ме помаза да јавим јеванђеље сиромасима.

Заиста, необично је морало бити лице Месијино, кад су многе хиљаде људи по три дана нетремице гледали у Њ, заборављајући на глад телесну и на умор физички;

и кад су многи остављали своје послове и јурили за Њим и преко језера Галилејског, само још и још да Га гледају и слушају; и још и још да стоје у присуству Његовом;

и кад је један извикани грешник, богати Закхеј у Јерихону, осмелио се попети се на дрво самно да би видео то лице.

и кад се цар Авгар из далеке Халдеје нашао побуђен да пошаље свог сликара, да му на платну наслика лице Исусово, да би га бар на слици могао видети?

Из приче о цару Авгару ми добијамо ванредно обавештење о лицу Исусовом. Овај цар посла из своје престонице Едесе најбољег сликара по имену Ананија у земљу Израилеву, да му наслика Исусово лице и донесе.

Свемоћни божански Дух проницао је кроз земљану грађу тела и зрачио је према сваком човеку оном врлином која је била у сваком дотичном појединцу. Он је дошао да *тражи загубљено*, тј. оно што је у човеку било претрпано земљом и грехом, оно што је и сам човек престао да цени. Нека је то ма и стоти део човекове душе, Исус ће познати и устремиће се својим духом, да то избави као стоту овцу заплетену у трње, или као једну драхму из прашине, или као благо сакривено у запуштеном пољу. Као сунчана светлост што падне на песак у коме се налази једно зрно кристала, и то једино зрно кристала у хрпи тамног песка засјаће се од сунца и показаће облесак; као неко мало сунце зароњено у песку према великом сунцу небеском - прима поздрав и отпоздравља.

Тако је и сваки човек погледавши у Исуса, осетио Њега у себи и познао себе на лицу Исусовом. Јер на лицу Сина човечјега видео је сваки човек себе у ономе што га је још чинило човеком. Тако је и Закхеј морао уздрхтати од страха и радости када је у душу његову ушао зрак светлости са лица Господњег и ударио у онај мали кристал човечности усред земљурине његове цариничке себичности и грамнжљивости, - ударио и баш погодио у тај кристалчић и изазвао одсјај и одблесак. Наједном сва се она тамна земљурина себичности свукла са оног малог кристала, и ослобођени кристал засветлио је светлошћу Христовом у покајаној и расплаканомј души Закхејевој. Обасјан узвикну избављени човек: *Госпode, ево пола имања свога даћу сиромасима, и ако сам кога занио (оштетио) вратићу онолико четворо*. Тако говори и спасени дављеник, говори као од Христова

духа, а Христос опет одговарајући говори као из срца самога Закхеја:
Данас дође спасење дому овоме.

Жена грешница, позната грешница у граду, нарочито међу фарисејима, морала се згадити на себе кад је први пут видела лице Исусово. Нешто се зазеленило на ђубришту душе њене и почело да расте. И то јој више није давало мира. Своје прабиће познала је на лицу Исусовом. Отада нешто се теснило у њеној души; нешто се рвало: ђубре са нечим што се зеленило, што је пало у душу као светло семе са оног божанског лица. Најзад надвладаја у њој оно ново, чисто и свето, и она узме свој новац, грехом стечени, купи најскупоценији нардов мирис и оде Исусу, па излије на Њ тај мирис заједно са сузама својим. Слепи фарисеји гледали су у том једну саблажњиву сцену. Да је, рекоше, Он пророк знао би ко и каква га се жена дотиче; јер је грешница. Ваистину, знао је Господ оно што су они знали - али они нису знали оно што је Он знао. Они су знали само за њен грех и ништа више, а Он је знао и нешто друго, што је на ђубришту греха расло и у хрпи песка блистало. Они су били као месец, под чијом бледом светлошћу и кристали остају тамни и без одблеска као и прост песак. А Он - пламтеће Сунце правде, што дели и разликује, изазвао је одблесак светлошћу лица свога на скривеном зрну кристала у души жене грешнице. Зато укори фарисеје, бледе месеце, а жени рече: *Жено, опраштају ти се грјеси; вјера твоја поможе ти, иди с миром.*

Погледај на десног разбојника на крсту. У мукама препирао се он са својим другом распетим с леве стране. Овај је хулио на Бога, а онај га бранио говорећи: *Зар се ти не бојиш Бога; ми смо још праведно осуђени, јер примамо по својим дјелима као што смо заслужили, али Он никаква зла није учинио. Не пише, да је овај благоразумни разбојник икада раније видео и чуо Исуса. Први пут са крста, увијајући се од болова, он се окренуо ка средњем крсту и нашао се лицем у лице са Њим. И светлост лица Исусова осветлила је нешто у души његовој, нешто потонуло, запретано, заборављено, што се од постања света од колена на колено, од предка на потомке, борило, и узалуд мучило, да изађе на површину. Под утицајем тога лица, иако измученог, искрвављеног и помодрелог, он се сетио нечега праисконског у себи, нечега човечанског и божанског, и баш по томе осетио се сродан Распетојме у средини. Живећи он се осећао злотвором и животињом,*

а умирући он се осетио човеком. Олуја живота извалила је његово животно дрво из корена, али он је успео да свој корен увуче у извор воде живе, те да отуда увлачи храну и не умре. *Спомени ме се Господе кад дођеш у царство твоје.* Сат два размишљаше у мукама на крсту; сат два покајања и гађења на промашени живот свој, и - задобијена милост Божија, подмлађење, оживотворење, и пресађење у Рај. Заиста ти кажем, проговори му Син Божији у агонији, *заиста ти кажем, данас ћеш бити са мном у рају.*

Ово су само неколико примера. А камо многе хиљаде оних простодушних, ма и грешних, душа које се нису могле одвојити од лица Исусова? Ученици, који пођоше за Њим без речи. Никодим, који не разумеде ништа, али због светлости лица Његова поста Његов потајни следбеник. Јосиф и Гамалил и многи други од имена и угледа исто тако. Пред таквима Господ Исус изгледао је као *најкраснији од синова човечијих.*

Кажите ми, човече, које би лице више од свега желео да видите и ненасито да гледате у вечности?

Они су ударили печат на кући - ФАРБАРИ: Војо Миленковић, Ненад Дачић, Милан Вековић, Миролуб Андрић и Драган Бабић. СТОЈЕ: Раде Ступар, Слободан ?, Раде Милуновић, Илија Шуша и Цвијо ?

О ЦРКВЕНИМ ЗВОНИМА

Црквена звона су саставни део Богослужења од најстаријих времена Цркве Христове. Она представљају глас анђела, позивајући својим звуком народ на молитву и оглашавајући важне моменте током Богослужења. Не може се замислити православна црква без макар једног звона, а што је више звона, која су тонски подешена, то је и свечанија Божија служба.

ЦРКВЕНО ЗВОНО
ГЛАС АНЂЕЛА

Ми, овде у Гринзбари намеравамо да се купе два звона. Већ смо се распитивали у Аделаиду, истом месту где су купљена манастирска звона и они су нам послали брошуре о величини и ценама звона. Доста су скупа, а осим тога, пошто хоћемо да буду на електрику, скупља су за трећину. Па ипак, надамо се да ће се наћи два Србина који би поклонили звоно да вечито позива на молитву.

Неки су говорили, зашто не набавимо из Европе. Ми пак мислимо да је сигурније одавде, а можда није

ни јевтиније отуда, јер се мора платити превоз, а можда и царина.

Тако, дакле, ако вам је Бог дао па имате, указује вам се прилика да поклоните цркви највреднији дар - ЗВОНА.

Према ценовнику који смо добили из Аделаида, креће се цена од \$10.000 навише, зависно од тежине. Сада нисмо у могућности да дамо прецизну цену, пошто ће газда фирме доћи крајем септембра и он ће нам препоручити каква звона да купимо и њихове цене.

До сада имамо обећан главни полијелеј (лустер) од Удружења бораца "Дража Михаиловић" из Викторије; икону Светог Архангела Михаила од г. Милорада Вековића што ће бити на иконостасу, а такође размишљају Милан Николић и Горан Јаковљевић да поклоне бакар за црквени кров. Зато, ако размишљате да имате вечито дар, јавите се што раније свештенику или председнику ЦШО.

СИРОМАХ И МУДРИ САВЈЕТИ

Био један човјек веома сиромашан, па рече жени:

- Жено, мени ваља некуд ићи, а ти гледај дјецу и то мало ајвана.

И тако он оде, па дође у једног човјека на конак. Пошто ноћи, упита оног човјека би ли га примио у службу. Човјек одговори:

- Ја бих хтио, ако би се погодили. - Онда упита сиромашка: - Или волиш са алалом три дуката, или са арамом шест дуката?

Сиромашак одговори:

- Волим са алалом три дуката него шест са арамом.

И погоде се. Служио је дуго, и пошто ислужи, господар му плати и сиромаш оде. Дође у једног човјека на конак, а у тој кући је било много жена а само два човјека, и то један јако стар. Сва су чељад говорила са сиромашом, а онај старац увијек шутио. Сиромашак упита оног другог човјека што онај старац не говори. Човјек му рече:

- Старац неће проговорити што му нећеш дати дукат за једну ријеч.

Онда сиромаш извади дукат и рече:

- Ево ти, старче, дукат, па проговори.

Старац узме дукат и рече:

- Немој нигдје ићи на конак гдје је млада жена а стар човјек.

Онда старац упути и не хтје више говорити.

Онај сиромашак извади и други дукат, па рече:

- Старче, ево ти и други дукат, проговори још једну ријеч.

Старац узме дукат и проговори:

- Немој газити мутне воде док кога другог не видиш да гази.

Онда старац опет упути, а сиромашак извади и трећи дукат, и рече:

Ево ти и трећи дукат, па проговори.

Старац узме и трећи дукат и проговори:

- Што год хоћеш да урадиш, најприје смисли и промисли.

Сиромашак, пошто даде сва три дуката, пође одатле и дође на конак гдје је млада жена а стар човјек. Сједну те вечерају, и пошто вечерају, оду да спавају. Жена не може да спава, а човјек старац одмах заспа, а она му се поче ругати. Сиромашак је само ћутао гледајући и слушајући како му се она руга. А онда настаде тишина, јер стари заспа. После неко доба дођоше два човека на врата.

Жена, кад их виде, рече им:

- Хајде слободно, старац је заспао.

Онда они улегу у собу, а сиромах се ушпути - не смије се макнути, чини се да је заспао. Тада реку она два човјека жени:

- Ми ћемо заклати твога старца, па ћемо рећи да га је заклао овај странац што спава.

Они почну да кољу старца и закољу га, а сиромах се привуче и одреже ножем комад од доламе. Кад се свануло, устане сиромашак и пође, па срене она два човјека, и они му рекну:

- Зове те кадија преда се да му дођеш.

Сиромашак дође пред кадију, а кадија му рече:

- Чујеш ти, море! Јеси ли ти заклао човјека? Ево ови кажу да јеси.

Онда рече сиромах:

- Нијесам ја, ефендија, већ дођоше ова два човјека па заклаше старца, и пошто га заклаше, онда рекоше: ми ћемо казати да га је странац заклао. Ја сам се привукао те сам им одрезао од доламе. Ако ми не вјерујеш, ево види. - И покаже оно што је одрезао.

Кад кадија узме комад и принесе долами, кад исто од доламе злочинца, и кадија рече:

- Баш си ти заклао онога старца. - Онда рече кадија сиромаху: - Ти хајде слободно, а вас ћете два остати овдје, и ја ћу вас казнити.

Сиромашак пође, и падне му на ум како му је онај старац говорио да не иде на конак гдје је млада жена а стар човјек, " и ево ја умало главом не платих. Одсад ћу вавијек слушати ријеч старчеву". Идући тако дође сиромашак до једне мутне воде, па хтједе да загази, док му не пане на ум како му је старац говорио да не гази мутне воде док не види кога другога да гази, па сједе на обали. Утом наиђе један на коњу и завиче:

- Што не газиш ти преко воде?

- Не смијем, - рече сиромах.

Онда онај наћера коња преко воде, а вода голема, па кад је био на средини, вода га скине с коња и однесе; он се утопи, а коњ исплива. Сиромах ухвати коња за узду и отвори му бисаге, кад бисаге пуне дуката, те он узјаха коња и оде својој кући.

Кад дође кући, нађе ту своју жену и једно младо момче, али жена није познала свог човјека..... Они вечерају и почну лијегати, а она

леже са онијем момком заједно. Сад он помисли да је се његова жена удала, па узме нож да закоље оног момка, кад му паде на ум како му је старац говорио: немој ништа радити, већ најрије смисли и размисли. Сиромашак се врати и рече: "Нек стоји до ујутру, док упитам жену ко је оно". Кад је свануло, уста сиромашак и рече својој жени:

- Жено, ко ти је то што је с тобом ноћас спавао?

Жена му одговори:

- Оно је мој син.

- А гдје ти је муж? Ил' је некуд отишао или је умро?

- Не знам, брате. Отишао је у свијет да зарађује, па не знам или је жив или мртав..

Онда сиромашак рече:

- Ја сам твој муж, а оно је мој син. - Па јој покаже бисаге с благом:

- Ево, жено, што сам зарадио.

И тада изнова почну кућити, па временом постану врло богати.

СРПСКА НАРОДНА ПРИПОВЕТКА

ЧУДЕСНЕ ПОВЕСТИ ИЗ ЖИВОТА

О старици обамрлој

Прича нам неко о једној старици из Ужица, која је умрла пре 30 година. Она је била богата удвица, но велика тврдица. Одгонила је сиромаше од себе, а просјаке је ружила и није им давала ништа. Једино добро дело у њеном животу било је то што је узела неко сирото девојче и хранила га и издржавала. Наравно, то девојче није бадава јело хлеб, но се трудило посведневном и верном службом својој госпођи. Но, догоди се да она стара госпа - умре. Лежала је мртва цели дан и сутрадан до подне. Све је било приправљено за њен погреб. Али, наједном - она се поврати! Сва је била у ужасу и дрхтала. Причала је да се не могу исказати оне страхоте кроз које је њена душа за то време прошла. "И да ми, каже, " није било овог детета, ја не бих могла издржати гледање оних страхота. Али добро које сам учинила оној сиротици, то ме је спасло. Кам да сам знала да више добра чиним!" Она је, вели, причала о неком старом ужичком проти,

како у оном свету живи у великом добру и великој светлости и радости. Говорила је како ништа веће не би могла пожелети него бити на оном свету са оним покојним старим протом. Још је рекла да јој је казано како ће умрети на Валики петак. Када је дошао први наредни Велики петак, она се обуче у најбоље одело: либаде, телелук, и остало старинско рухо, како се у то време носило. Но не умре те године на Велики петак. Идуће године опет се тако била спремила за смрт на Велики петак, али ни тада не умре. Умрла је тек седме године на Велики петак. За све време до смрти она је раздавала своју имовину и делила милостињу на све стране. И много се молила Богу. Седме године на Велики петак она се обукла и позвала после подне своје комшинице и познанице, говорећи да ће умрети тога дана. Но, како је она говорила тако сваке године, то су јој се жене гошће смејале тврдећи да она неће умрети. Али, она тога дана умре.

О горкој смрти жене грешнице

Прича нам једна сељанка од Ваљева о смрти њене комшинице. Кућа Живанића богата је и пред светом угледна. Но, нико у њој није хтео знати за Бога ни за душу. Нити су у цркву ходили нити посте држали нити милостињу делили. Ових дана умрла је у тој кући жена. Њена смрт је за причу, као што је и њен живот био за причу. Као млада она је јурила за многим мушкарцима. Живела је са својим девером, који се после због тога убио. Са својим мужем није говорила пуне четири године. Сама је причала како је гњавила и тровала децу у себи, да не би рађала. Муж јој умре на Велики понедељак ове године. Она му није хтела прићи у болести, иако сам јој говорила и ја и многи други да би требала да оде умирућем мужу и да се са њим опрости. На самртној постељи муж је прокуне: "Да Бог да се у ранама распала!..." И заиста, одмах по смрти мужа она се разболи. Отворе јој се ране од појаса па све до стопала. Гледала сам је сву у гноју. Четири жене дизале су је и спуштале и чистиле. Никако није могла собом владати. Ударала је рукама око себе и викала: "Одлазите! Идите! Та гоните ову децу од мене!"

"Какву децу?, питамо ми, "Ми не видимо никакву децу". Али она је непрестано викала: "Гоните их! Како их не видите? Ево их око мене, и пужу уза ме". - А то су била она деца коју је она у себи гњечила и

тровала. Ја сам јој више пута говорила: "Позовите, сестро, свештеника, па се исповеди и причести". Али се то њој није никако дало. Најзад је усаветујем и она позове свештеника. Но, кад јој свештеник дође, њој се завеже језик, те му ништа није могла казати. И тако, после дуге и тешке болести, сва у ранама и смраду, једва испусти своју душу једна моја комшиница. И цело наше село стресе се од ужаса. И само се о њој сада говори. Нека се Бог смилује њеном страдању!

Једно јављање с онога света

Причао нам је један брат из Вевчана, у Македонији: "Умро ми комшија кога сам много волео. Туговао сам за њим, молио се Богу и палио свеће. Једне ноћи јави ми се он у сну и ја га лепо гледам, па сетивши се да је он умро, питам га: "А где се ти сада налазиш?" А он на то одговори: "У небеској цркви". Потом обојица заћутасмо. Онда он рече: "Све даће које ви нама умрлима дајете, долазе нам на небо". Несумњиво он је мислио не да хлеб и свеће и вино и милостиња одлазе на небо, него да олакшања и радост у оном свету бива умрлим од наших даћа и молитава. Блажени Серафим Саровски палио је много свећа сваког дана, помињући живе и умрле... На овог Вевчанина сап је тако утицао да је он уобичајио чинити сталне жртве и милостињу за покој душа умрлих сродника и суседа.

О светом Василију Острошком

"Верујеш ли ти прото, да су сведи Божји живи?", упиташ једног дана чувеног проту јунака Јована Бошковића. "Како не бих веровао, кад су ми се јавили и о себи посведочили!", одговори он и настави: "Једнога дана рече ми попадија да због неке домаће невоље одем у Острог и однесем неки дар. Ја бејах нешто смућен и љутит. "Шта да му носим?" рекох јој, "Остави на миру оне мртве кости у пештери Острошкој, а ти се обрати живима за помоћ!" Тако прође дан. Кад ноћу, у јасној визији јави ми се свети Василије, па луци својим жезлом и срдито ми викну: "Ја сам жив а нисам мртав, као што ти мислиш. И немој да будеш неверан, него веран!" У великом страху ја скочим са постеље и потражим од попадије онај дар што је спремила, те га однесем у Острог светоме Василију. Отада ја сам добро утврдио своју веру, да су сведи Божији живи а не мртви".

РЕДОВНИ ПРИЛОЗИ ЦРКВИ "СВЕТИ САВА" ОД 1. ЈУНА - 1. СЕПТЕМБРА 1993

Слободан Филиповић	50	Драгољуб Рушчуклић	20
Милутин Марковић	50	Радмило В. Живковић	20
Илија Стојановић	100	Ковилка Ковачевић	10
Д.С. Гвозденовић	20	Мирко Добријевић	20
Марина и Милица Пјевач	20	Стево Гајић	10
Вангел Спасовски	20	Душан Жабић	20
Миодраг Радосављевић	10	Слободан Китановић	20
Жика Миленковић	20	Стево Петковић	20
Мила Илић	10	Верица Стојановић	10
Милош Дакић	10	Милутин Јованов	10
Радомирка Гашић	20	Душан Магазин	10
Атанасије Новаковић	10	Шћепан Кешић	20
Милан Илић	50	Живота Милић	10
Раде Оклобџија	21	Раде Челебићанин	20
Живимир Николић	40	Душан Мирковић	10
Бранко Тешић	10	Милица Вуковић	20
Александра Јакшић	20	Марија Вујић	10
Аца Нади	10	Ратко Вујовић	15
Славица Тривунић	20	Витомир Новаковић	20
Betty Fitzsimmons	20	Ђорђе Ђурковић	10
Марија Силвашић	20	Велибор Ђирић	20
Божо Глоговац	20	Богослав Силвашић	40
Слободан Пантић	20	Коста Наградић	20
Љубиша Чакалић	20	Алекса и Рада Рашовић	40
Никола Вујанић	20	Петар Јевтовић	10
Раде Глоговац	50	Миле Илић	20
Александра Јакшић	100	Раде Вигњевић	20
Божидар Ковач	20	Марко Живковић	10
Јово Ракић	20	Софија Духон	10
анониман	5	Миле Косановић	20
Цвита Гавриловић	10	Момчило Карановић	10
Шиповац	10	Раде Јоветић	10
Душанка Брђанин	20	Лазо и Нада Лазић	20
Бранко и Рада Милекић	40	Лепосава Лончаревић	20
фамилија Грујић	20	Јагода Ковачевић	10
Глигорије и Д. Хешков	20	Продан Ранковић	20

Тоша Плачејевић	10	Живота Нешић	30
Обрен Поповић	10	Вучен Богуновић	100
Раде Милуновић	20	ЦШО Френкстон	50
Драган Бошњак	10	Бранко Стојковић	10
Војислав Милшевић	20	о. Драгомир Шиповац	20
Вера Станковић	10	Шћепан Милишић	20
Владимир Ешиповић	5	Божо Глоговац	20
Петра Пешић	20	Јован Пјевач	20
Љубомир Ераковић	20	Вито Обрадов	20
Милош Петровић	20	Манојло Поповић	30
Војисав Драгићевић	20	Ристо Поповић	50
Душан Лаврнић	20	ЦШО Јалорн	50
Вангел Спасовски	20	Чедомир Оклобдија	50
Марија Живковић	10	Алекса Шиповац	30
Љубиша и Каћа Чакалић	50	Драгољуб Гвозденовић	20
Милош Дакић	10	Владимир Бошњак	20
Александра Јакшић	40	Српска народна одбрана	50
Српско Краљ. Удружење	100	Бранко Ђорђевић	20
Васо Церовац	50	Зоран Савановић	50

Марија Силвашић 20

ПРИЛОЗИ ЗА "СВЕТОСАВНИК"
ОД 1. ЈУНА - 1. СЕПТЕМБРА 1993.

<i>Вера Ковачевић</i>	<i>50</i>	<i>Марија Живковић</i>	<i>10</i>
<i>Јордан Вујић</i>	<i>20</i>	<i>Степа Степановић</i>	<i>10</i>
<i>Живота Нешић</i>	<i>10</i>	<i>Марија Силвашић</i>	<i>20</i>
<i>Живомир Николић</i>	<i>10</i>	<i>Тодор Вукомановић</i>	<i>50</i>
<i>Катица Јанковић</i>	<i>20</i>	<i>Миле Бањанин</i>	<i>5</i>

Јово Дубајић 10

Спасоје Цвикић је поред свог бесплатног рада око фиксинга на кући поклонио и грађевински материјал у вредности од \$ 560,00.

Милан Цветковић је и овај пут поклонио 2000 чаша за салу.

ПРИЛОЗИ ЗА ГРАДЊУ ЦРКВЕ ОД 1. ЈУНА - 1. СЕПТЕМБРА 1993

Милан Илић	200	Драгољуб Рушчуклић	20
Вера Ковачевић	500	Љубомир Ераковић	300
Манојло Поповић	500	Јован Пјевач	600
фамилија Васа Рупара	250	Славица Тривунић	280
Радмило В. Живковић	500	Дмитар Вранешевић	400
Јово Дубајић	100	Момчило Карановић	280
Никола и Нада Вујанић	100	Агнес Филиповић	140
Живота и Ивана Нешић	300	Добросав Ђорђевић	150
Мирослав Стојаковић	100	Зорка Шиповац	500
Глигорије и Душ. Хешков	200	Софија Маркова	40
Реља Плавшак	50	Александар Силвашић	200

*Пошто располажемо са Офсет машином за умножавање овог нашег Светосавника, управа је решила да се купи **Platemaker**, (\$1900) да би сами могли правити матрице и тиме умањили трошкове штампања, а истовремено ћемо моћи сада све сами радити. На молбу о. Драгомира, ЦШО "Света Тројица" из Yallourn North је приложила \$1000. на чему им најискреније захваљујемо, а за узврат, слаћемо свима у Гипсланд бесплатно Светосавник.*

BENTECH

BUILDING DESIGN & CONSTRUCTION
PROJECT MANAGEMENT

**Пројектовање и урбанистичке нацрте
Грађевинске планове и компјутације за куће, гараже
и друге објекте.
Власник: БРАНКО ТЕШИЋ - Dip.Bld.Arch.
BUNDOORA
Телефон: 467 2803**

*Since the 1950's W.G.
Raven has served the
Serbian community with
care and understanding
in keeping with Serbian
cultural and religious
traditions*

Graham Crawford

Barbara Thornely

Gerry Lonergan

W.G. RAVEN

— FUNERALS —

227 Smith Street, Fitzroy Ph. 419 5233
65 Castle Street, Heidelberg Ph. 458 4363

WG/123

Преко 40 година погребно предузеће W.G.Raven
врши услуге српској заједници са пуно пажње и
разумевања према српској култури и православној
традицији.

W.G.RAVEN

ПОГРЕБНО ПРЕДУЗЕЋЕ

227 Smith Street, FITZROY, Phone 419 5233
65 Castle Street, HEIDELBERG, Phone 458 4363

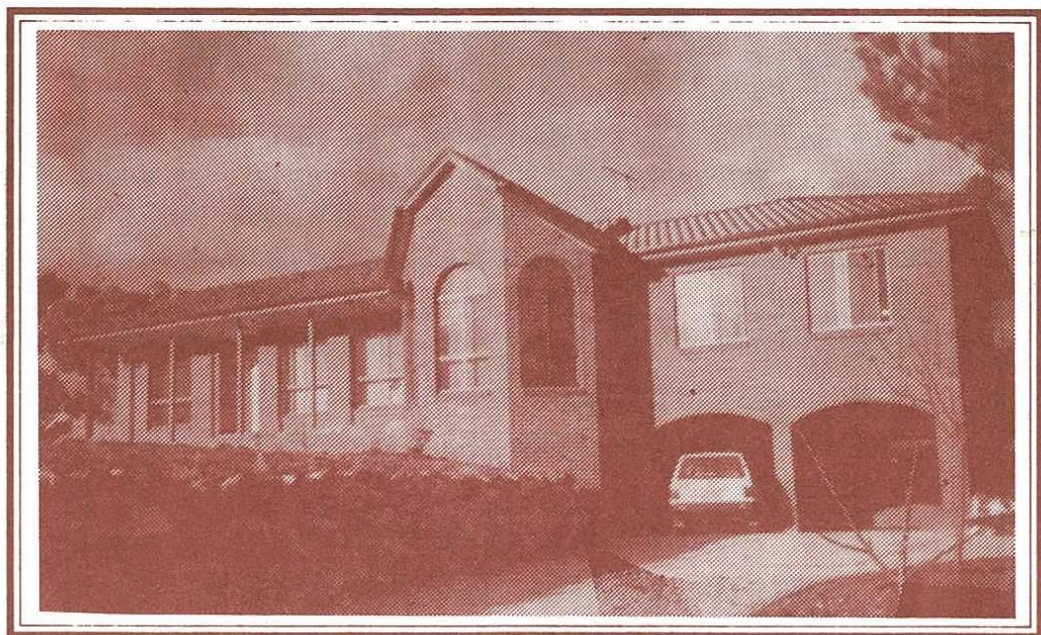
SVETOSAVNIK

SAINT SAVA PARISH PUBLICATION

230. Station Street,
CARLTON NORTH
VIC. 3054.

212. Diamond Creek Rd.
GREENSBOROUGH
VIC. 3088.

НОВА ПАРОХИЈСКА КУЋА

212 Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH

Телефон свештеника: 432 3048